

Nutarimo, kuriuo tam tikros medžiagos ir gaminiai skelbiami šalutiniais produktais pagal 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymą Nr. 7/2022 dėl užterštų atliekų ir dirvožemių siekiant žiedinės ekonomikos, projektas.

29/07/2024

I

2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (toliau – Pagrindų direktyvą dėl atliekų) buvo perkelta į Ispanijos teisę 2011 m. liepos 28 d. Įstatymu Nr. 22/2011 dėl užterštų atliekų ir dirvožemių. Abiejuose standartuose nustatyti reikalavimai, kurių turi būti laikomasi, kad medžiaga ar gaminys, gautas gamybos procese, kurio pirminė paskirtis nėra tos medžiagos ar gaminio gamyba, būtų laikomas šalutiniu produktu, o ne atliekomis.

Pagrindų direktyvos dėl atliekų 5 straipsnyje nustatytos tokios keturios teisinio statuso pakeitimo sąlygos: yra aišku, kad cheminė medžiaga ar gaminys bus naudojami vėlesniame etape; kad medžiaga ar gaminys gali būti naudojami tiesiogiai, prieš tai jo papildomai neperdirbant ne pagal įprastą pramoninę praktiką; cheminė medžiaga ar gaminys gaminami kaip neatskiriama gamybos proceso dalis; ir kad tolesnis naudojimas yra teisėtas, t. y. medžiaga ar gaminys atitinka visus atitinkamus konkretaus naudojimo reikalavimus, susijusius su produktais ir aplinkos bei sveikatos apsauga, ir neturi daryti bendro neigiamo poveikio aplinkai ar žmonių sveikatai. 2011 m. liepos 28 d. Įstatymo Nr. 22/2011 4 straipsnio 1 dalyje šios keturios sąlygos susietos su nedideliu pakeitimu: antrojoje sąlygoje nurodyta „įprasta pramoninė praktika“, o ne „įprasta pramoninė praktika“, o ketvirtojoje sąlygoje išlaikytas tas pats kriterijus, nors konkrečiai nenurodyta, kad vėlesnis naudojimas yra teisėtas.

Vėliau Atliekų pagrindų direktyvos su pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/851, 5 straipsniu buvo iš dalies pakeista Direktyva 2008/98/EB dėl atliekų. Po šio pakeitimo Pagrindų direktyvoje dėl atliekų paliekama keturių sąlygų, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų pasiektas šalutinių produktų statusas, formuluotė, nors ir padaryta keletas pakeitimų. Pirma, Europos Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs vienodo keturių šalutinių produktų sąlygų taikymo kriterijai. Antra, jei tie išsamūs kriterijai nėra apibrėžti Sąjungos lygmeniu, juos gali nustatyti valstybės narės.

Be to, 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymu Nr. 7/2022 dėl užterštų atliekų ir dirvožemių siekiant žiedinės ekonomikos į nacionalinę teisę perkelta 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/851. 4 straipsnyje paliekama keturių sąlygų, kurios turi būti įvykdytos, kad medžiagą ar gaminį būtų galima laikyti šalutiniu produktu, formuluotė. Šios sąlygos turi būti įvykdytos vienu metu, kad būtų galima taikyti šalutiniams produktams taikomą teisinę tvarką, priešingu atveju būtų taikoma atliekoms skirta tvarka.

Tačiau padaryta tam tikrų svarbių pakeitimų, susijusių su kompetencija vertinti ir tvirtinti šalutinių produktų paraiškas. Pagal jau panaikinto 2011 m. liepos 28 d. Įstatymo Nr. 22/2011 4 straipsnio 2 dalį medžiagų ar gaminių vertinimas pavestas Atliekų koordinavimo komisijai, o jų, kaip šalutinių produktų, patvirtinimas pasiūlytas tuometinei Aplinkos, kaimo ir jūrų reikalų ministerijai, kuri galiausiai buvo atsakinga už patvirtinimą įsakymu.

Tačiau 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 4 straipsnio 3 dalyje kompetencija vertinti ir tvirtinti šalutinių produktų paraiškas dabar paskirstyta Ekologinės pertvarkos ir demografinių iššūkių ministerijai (toliau – ministerija) ir autonominių bendruomenių kompetentingoms institucijoms. Viena vertus, autonominės bendruomenės prireikus įvertina ir patvirtina paraiškas dėl šalutinių produktų, susijusių su medžiagomis ar gaminiais, kurių kilmės vieta yra jų teritorijoje esanti gamybos įmonė, su sąlyga, kad jie skirti konkrečiai pramonės veiklai ar procesui jų pačių bendruomenės teritorijoje arba kitos bendruomenės teritorijoje, gavus palankią tos bendruomenės ataskaitą. Ministerija yra atsakinga už medžiagos ar gaminio kaip šalutinio produkto vertinimą ir deklaratavimą, kai tai bendrai atliekama visoje Ispanijos teritorijoje. Pastaruoju atveju vertinimo ir deklaravimo procedūra pradama ex officio arba autonominės bendruomenės prašymu, pašalinant galimybę, kad ji bus pradėta suinteresuotosios šalies prašymu.

Pagal 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 4 straipsnio 2 dalies a punkto baigiamąją nuostatą medžiaga ar gaminys deklaruojami kaip šalutinis produktas ministro įsakymu.

II

Šis įsakymas atitinka kitus Ispanijoje patvirtintus ir paskelbtus įsakymus dėl šalutinių produktų. Šis standartas priklauso Europos Sąjungos teisės taikymo sričiai, kurioje nėra vienodo šalutinių produktų reglamentavimo Europos reglamentais, tačiau kiekviena valstybė narė yra parengusi Europos nuostatas su tam tikrais ypatumais, nes kartais yra skirtingų nacionalinių požiūrių į šalutinių produktų sąvoką ir vertinimo procesą.

Šiuo atveju ministerija ex officio inicijuoja tam tikrų medžiagų ar gaminių deklaravimo kaip šalutinių produktų procedūrą pagal 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 4 straipsnio 5 dalies a punktą.

Rengiant šį įsakymą buvo laikomasi atitinkamo vertinimo proceso deklaruojant tam tikras medžiagas kaip šalutinius produktus. Todėl atitinkamos bendrovės pateikė ministerijai paraišką dėl kiekvienos medžiagos ar gaminio. Kiekvienos paraiškos analizei ministerija užsakė techninį tyrimą, kad būtų įvertintas šių medžiagų pritaikymas šalutinių produktų sąvokai.

Pirmoji sąlyga, nustatyta 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 4 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią medžiaga ar gaminys turi būti laikomi šalutiniais produktais, yra užtikrinimas, kad ši medžiaga ar gaminys bus vėliau naudojami. Šiuo atžvilgiu prie kiekvienos paraiškos buvo pridėti dokumentai, galintys tai įrodyti, ir bendrovių gavėjų įsipareigojimas, kad toks naudojimas bus atliktas, kaip matyti iš jų parašų ir dalyvavimo bendroje paraiškoje.

Dėl antrosios sąlygos, pagal kurią medžiaga ar gaminys gali būti naudojami tiesiogiai, jo toliau neperdirbant ne pagal įprastą pramoninę praktiką, nustatyta, kad medžiaga neperdirbama, todėl ši sąlyga taip pat tenkinama.

Kalbant apie trečiąją sąlygą, pagal kurią medžiaga ar gaminys gaminami kaip sudedamoji gamybos proceso dalis, galima teigti, kad kiekviena analizuojama medžiaga gaunama iš jos pačios gamybos proceso, o tai yra „netyčia gauta medžiaga“, kaip ji suprantama pagal 2007 m. vasario 21 d. Komisijos aiškinamajame komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui dėl atliekų ir šalutinių produktų vartojamą sąvoką „šalutinis produktas“.

Galiausiai ketvirtoji sąlyga yra ta, kad vėlesnis medžiagos ar gaminio naudojimas turi atitikti visus atitinkamus reikalavimus, susijusius su produktais, taip pat su žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga, nedarant bendro neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar aplinkai. Patikrinta, ar medžiagos, kurias numatoma naudoti šalutiniams produktams gaminti, atitinka reikalavimus, nustatytus produktų lygmeniu nustatytuose standartuose, įtrauktuose į atitinkamus teisės aktus. Ir tuo atveju, jei nėra standartų, buvo patikrinta, ar šios medžiagos atitinka technines specifikacijas, kurių reikalauja medžiagą gaunančios vartotojų pramonės šakos. Kalbant apie naujo neigiamo poveikio atsiradimą, kiekvienu iš analizuotų atvejų nustatyta, kad naujo poveikio nesitikima arba kad bent jau šalutinių produktų naudojimas neturi sukelti kitokio poveikio nei tas, kuris galėtų atsirasti naudojant medžiagą, kurią šalutiniai produktai gali pakeisti.

Galiausiai atlikus techninį tyrimą buvo parengta ataskaita, kurioje nurodyta, kad kiekviena atitinkama paraiška atitinka keturias 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 4 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir galiausiai šiai ministerijai pasiūlyta ministro įsakymu ją deklaruoti kaip šalutinį produktą.

III

Šį įsakymą sudaro septyni straipsniai ir dvi baigiamosios nuostatos. Jis papildomas priedu.

Šiuo standartu siekiama tam tikras medžiagas ir gaminius paskelbti šalutiniais produktais, jį taikant visoje valstybės teritorijoje, kaip nustatyta 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 4 straipsnyje.

Šio standarto taikymo sritis apima labai skirtingo pobūdžio medžiagas ar gaminius, gaunamus vykdant įvairią pramoninę veiklą ir procesus. Kai kurie iš jų gaunami aliuminio gamybos, elektrolitinio vario gamybos ir oksalo rūgšties sintezės būdu. Kiti yra žemės ūkio maisto pramonės medžiagos ar gaminiai, pavyzdžiui, praskiesta sieros rūgštis ir kt., gamybos liekanos iš daržovių, medienos ir susijusių pramonės šakų bei plonojo popieriaus perdirbimo pramonės.

Be to, kiekvienai iš šių medžiagų priskiriama tam tikra paskirtis, kuriai jos turi būti priskirtos, kad atitiktų šalutinio produkto statusą, kaip reglamentuojama 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 1 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnio 1 dalies d punkte. Todėl bet kokiam kitam medžiagų ar gaminių, kuriems taikomas šis standartas, naudojimui, kuris skiriasi nuo nurodytųjų 1 straipsnyje, šis įsakymas nebūtų taikomas, nes jis nebūtų įvertintas kaip šalutinis produktas ir todėl turėtų būti tvarkomas pagal teisinį atliekų tvarkymo režimą, siekiant užtikrinti tinkamą jų tvarkymą ir tinkamai apsaugoti žmonių sveikatą bei aplinką.

IV

Šis standartas atitinka patikimo reglamentavimo principus, nustatytus 2015 m. spalio 1 d. Įstatymo Nr. 39/2015 dėl viešojo administravimo institucijų bendros administracinės procedūros 129 straipsnyje. Vadovaujantis būtinumo ir veiksmingumo principais, šis įsakymas grindžiamas tinkama žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga, nustatant situacijas, kuriose juo reglamentuojamos medžiagos ar gaminiai laikomi šalutiniais produktais ir kuriose jie nėra laikomi šalutiniais produktais ir turi atitikti atliekų taisykles. Tam tikras medžiagas ar gaminius deklaruojant kaip šalutinius produktus taip pat užtikrinama žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga, nes nustatomi kriterijai, pagal kuriuos juos galima saugiai naudoti, ir atsekamumo įpareigojimai juos naudojant. Jis taip pat grindžiamas aiškiu siekiamų tikslų nustatymu ir, atsižvelgiant į aukštą nustatomų reikalavimų techninį pobūdį, jis laikomas tinkama priemone jį įgyvendinti.

Šis standartas atitinka proporcingumo principą, nes juo reglamentuojami esminiai jo siekiamo tikslo aspektai, t. y. nustatyti, kada tam tikros medžiagos ar gaminiai, gauti vykdant įvairią gamybinę veiklą, gali būti deklaruojami kaip šalutiniai produktai pagal 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymą Nr. 7/2022.

Pagal teisinio saugumo principą standartas atitinka likusią nacionalinės teisės sistemą ir Europos Sąjungą, nes leidžia patikslinti tam tikrų medžiagų ir gaminių, skirtų specialioms reikmėms, šalutinio produkto statusą, be to, jis bendrai taikomas visoje Ispanijos teritorijoje. Todėl juo nustatoma stabili, nuspėjama, integruota ir tam tikra reguliavimo sistema, kuri palengvina atitinkamų sektorių žinias ir supratimą, o kartu ir veiksmus bei sprendimų priėmimą.

Ji taip pat laikosi skaidrumo principo, nes skrupulingai laikomasi visų visuomenės informavimo ir klausymo procedūrų.

Galiausiai, taikant veiksmingumo principą, šis standartas užtikrina maksimalų efektyvumą siekiant tikslų mažiausiomis įmanomomis jo taikymo sąnaudomis.

Rengiant šį įsakymą buvo konsultuojamasi su autonominėmis bendruomenėmis ir atitinkamiems sektoriams atstovaujančiais subjektais; Jis taip pat pateiktas visuomenės informavimo procedūrai. Su Atliekų koordinavimo komisija ir Aplinkos patariamąja taryba konsultuotasi iš anksto, taikant 2006 m. liepos 18 d. Įstatymo Nr. 27/2006, kuriuo reglamentuojamos teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimas ir teisė kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (į kurį įtrauktos direktyvos 2003/4/EB ir 2003/35/EB), nuostatas.

Šiam ministro įsakymui pritaikyta informacijos apie techninius standartus teikimo tvarka, nustatyta 1999 m. liepos 31 d. Karališkuoju dekretu Nr. 1337/1999, kuriuo nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir standartus bei informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka, kad būtų laikomasi 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka, nuostatų. Be to, Pasaulio prekybos organizacijai buvo pranešta apie skaidrumo įsipareigojimus, nustatytus Susitarime dėl techninių prekybos kliūčių, kurio Ispanijos Karalystė yra įsipareigojusi laikytis kaip Pasaulio prekybos organizacijos narė.

Leidimas vykdyti šį įsakymą nustatytas 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 4 straipsnio 5 dalyje ir 2 dalies a punkto ketvirtoje baigiamojoje nuostatoje, o jo konstitucinis pagrindas – Ispanijos Konstitucijos 149 straipsnio 1 dalies 23 punkte, kuriuo valstybei suteikiama išimtinė kompetencija pagrindinių aplinkos apsaugos teisės aktų srityje, nepažeidžiant autonominių regionų įgaliojimų nustatyti papildomus apsaugos standartus.

Remdamasis tuo, iš anksto pritarus skaitmeninės pertvarkos ministrui ir valstybės tarnybai, pritarus Valstybės Tarybai, nutariu:

1 straipsnis *Tikslas ir taikymo sritis.*

1. Toliau išvardytos medžiagos ir gaminiai pagal 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymą Nr. 7/2022 dėl užterštų atliekų ir dirvožemių siekiant žiedinės ekonomikos deklaruojami kaip šalutiniai produktai, jei laikomasi šiame įsakyme nustatyto reikalavimų, taikomų visoje nacionalinėje teritorijoje:

a) Sotusis natrio hidroksidas aliuminyje, susidarantis aliuminio anodavimo ir ekstruzijos procesų metu, skirtas tiesiogiai naudoti natrio aluminato gamyboje.

b) Dirbtinis gipsas, gaunamas elektrolitinio vario gamybos įrenginiuose, skirtas tiesiogiai naudoti kaip nustatymo reguliatorius cemento gamyboje.

c) 60 % azoto rūgšties tirpalas, gaunamas gaminant oksalo rūgštį, skirtas tiesiogiai naudoti gaminant azoto tręšiamuosius produktus pagal nacionalines taisykles.

d) Augalinis substratas, skirtas naudoti kaip auginimo terpė.

e) Praskiesta sieros rūgštis, gaunama gaminant maistinius kukurūzus ir skirta tiesiogiai naudoti tręšiamiesiems produktams gaminti pagal nacionalines taisykles.

f) Skiedros, atraižos, pjuvenos, drožlės, rąstai, kietinimo medžiagos, atraižos ir atliekos iš pirminės medienos, gautos kertant mišką, pjuvenos arba gaminant faneros plokštes ir vaisių bei daržovių pakuočių dugną, skirtos medienos drožlių plokštėms ir medienos plaušo plokštėms gaminti.

g) Popieriaus atraižos, gautos perdirbant vyniojamojo popieriaus galutinius produktus, skirtos vyniojamojo popieriaus plaušienai ruošti.

2. Kai pirmesniame skirsnyje nurodytos medžiagos ir gaminiai neatitinka šio įsakymo nuostatų, jiems taikomas 2022 m. balandžio 8 d. Įstatyme Nr. 7/2022 ir jo įgyvendinimo reglamentuose nustatytas atliekų teisinis režimas.

2 straipsnis. *Apibrėžtys*

Šiame įsakyme vartojamos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) Praskiesta sieros rūgštis – maistinės sieros rūgšties vandeninis tirpalas, gaunamas maistinių kukurūzų gamybos įrenginiuose.
- b) Pertvarkymas – popieriaus ritinių transformavimo arba pertvarkymo procesas.
- c) Aliuminiu prisotintas natrio hidroksidas – mišinys, gaunamas aliuminio anodavimo ir ekstruzijos procesuose, naudojant kaustinę sodą.
- d) Vyniojamasis popierius – lengvas popierius, pagamintas iš pastos, išlenktas sausuoju ar drėgnuoju būdu, arba neišlenktas.
- e) Vyniojamojo popieriaus gaminys – perdirbtas produktas, pagamintas iš vieno ar daugiau sluoksnių vyniojamojo popieriaus.
- f) trėšiamasis produktas – trėšiamasis produktas, kaip apibrėžta 2013 m. birželio 28 d. Karališkojo dekreto Nr. 506/2013 dėl trėšiamųjų produktų 2 straipsnio 7 punkte.
- g) „ES trėšiamasis produktas – trėšiamasis produktas, kaip apibrėžta 2019 m. birželio 5 d. Reglamento (ES) 2019/1009, kuriuo nustatomos ES trėšiamųjų produktų tiekimo rinkai taisyklės ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 1069/2009 ir (EB) Nr. 1107/2009 bei panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2003/2003, 2 straipsnio 2 punkte.
- h) Gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris gamina bet kurią iš 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų medžiagų ar gaminių.
- i) 60 % azoto rūgšties tirpalas – vandeninis tirpalas, kuriame yra 60 % azoto rūgšties, gaunamas oksalo rūgšties gamybos įrenginiuose.
- j) Auginimo substratas – 2010 m. liepos 2 d. Karališkojo dekreto Nr. 865/2010 dėl auginimo terpių 2 straipsnio 1 dalyje apibrėžta medžiaga.
- K Augalų substratas – medžiaga, gaunama gaminant iš anksto paruoštus substrato blokus, naudojamus kaip sodinukai.
- L Naudotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris gauna bet kurią iš 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų medžiagų ar gaminių ir naudoja juos pagal paskesnę paskirtį, konkrečiai nurodytą kiekvienam iš jų.

m) Dirbtinis gipsas – kalcio sulfatas, gaunamas elektrolitinio vario gamybos įrenginiuose, visų pirma sieros dujų desulfuravimo procesuose.

3 straipsnis. *Reikalavimai šiame įsakyme nurodytoms medžiagoms ar gaminiams, kurie turi būti deklaruojami kaip šalutiniai produktai.*

1 straipsnio 1 dalyje nurodytos medžiagos ar gaminiai turi atitikti šiuos reikalavimus, kad būtų deklaruojami kaip šalutiniai produktai:

a) Nuo to momento, kai jie pagaminami gamintojo patalpose, transportavimo metu ir iki jų galutinio panaudojimo naudotojų patalpose, jie negali būti maišomi su kitomis medžiagomis, atliekomis, kitomis cheminėmis medžiagomis ar gaminiais.

b) Jie turi būti laikomi tinkamose patalpose arba tinkamai izoliuotuose konteineriuose, kad būtų išvengta dirvožemio ir paviršinio bei požeminio vandens telkinių užteršimo.

4 straipsnis. *Medžiagų ar gaminių gamintojų įsipareigojimai.*

1. Gamintojas, norintis tvarkyti 1 straipsnio 1 dalyje išvardytas medžiagas ir gaminius kaip šalutinius produktus, autonominės bendruomenės, kurioje jie gaunami, kompetentingai aplinkos apsaugos institucijai pateikia pasirašytą atsakomybės deklaraciją, kurioje nurodo, kad jis laikosi šio įsakymo nuostatų. Minimalus tos deklaracijos turinys nustatytas priede.

2. Gamintojas siunčia atsakomybės deklaracijos kopiją paskirties autonominės bendruomenės kompetentingai aplinkos apsaugos institucijai, kai naudotojas yra kitoje nei gamintojo autonominėje bendruomenėje.

3. Iš esmės pasikeitus gamybos procesui ar šalutiniam produktui, gamintojas turi apie tai pranešti autonominės bendruomenės, kurioje jis gaunamas, kompetentingai aplinkos apsaugos institucijai ir prireikus paskirties autonominės bendruomenės kompetentingai aplinkos apsaugos institucijai.

4. Gamintojas savo patalpose patikrina, ar medžiagos ar gaminiai atitinka 3 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

5. Gamintojas laikosi jam taikomų 2022 m. balandžio 8 d. Įstatyme Nr. 7/2022 nustatytų informavimo įpareigojimų. Gamintojas visada chronologine tvarka registruoja pagamintą ir tvarkomą šalutinių produktų kiekius ir jų paskirties vietas, kaip nustatyta 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 64 straipsnio 2 dalyje. Šis registras saugomas ir prieinamas kompetentingai institucijai patikrinti penkerius metus.

5 straipsnis. *Naudotojų įsipareigojimai.*

Kad 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos medžiagos ar gaminiai išlaikytų savo kaip šalutinių produktų statusą, naudotojai:

a) tikrina, ar jų patalpose gautos medžiagos atitinka 3 straipsnyje nustatytus reikalavimus;

b) jei jie ketina naudoti medžiagas ar gaminius tręšiamajam produktui ar ES tręšiamajam produktui gaminti, jie privalo laikytis šio įsakymo nuostatų ir 2013 m. birželio 28 d. Karališkojo dekreto Nr. 506/2013 dėl tręšiamųjų produktų bei 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1009 nuostatų, kiek jos jiems taikytinos.

c) jei jie ketina naudoti augalinį substratą kaip auginimo substratą, jie privalo laikytis šio įsakymo nuostatų ir 2010 m. liepos 2 d. Karališkojo dekreto Nr. 865/2010 ir atitinkamų 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1009 nuostatų.

d) chronologine tvarka registruoja sunaudotus kiekius ir jų kilmę, kuri turi būti saugoma ir prieinama kompetentingai institucijai patikrinti penkerius metus.

6 straipsnis. *Autonominių bendruomenių kontrolė.*

Autonominės srities kompetentinga institucija gali, jei mano esant reikalinga, patikrinti, ar laikomasi atliekų aplinkosaugos reikalavimų. Patikrinimas gali būti atliekamas gamintojo patalpose, vežant arba šalutinio produkto naudotojų patalpose.

Autonominės bendruomenės kompetentinga institucija, pagal 2015 m. spalio 1 d. Įstatymo Nr. 39/2015 dėl viešojo administravimo institucijų bendrųjų administracinių procedūrų 69 straipsnio 4 dalį patikrinusi, ar 4 straipsnyje nurodytoje atsakomybės deklaracijoje pateikti duomenys arba informacija yra netikslūs, klaidingi arba juose nepateikta esminė informacija (visa tai atitinka šio įsakymo reikalavimus), nustato, kad medžiagos, kaip šalutinio produkto, nebegalima toliau tvarkyti nuo to momento, kai sužinomi faktai. Tokiu atveju autonominės bendruomenės kompetentinga institucija priima sprendimą, kuriame nurodo šią aplinkybę ir informuoja gamintoją, kad šios medžiagos ar gaminiai turi būti tvarkomi kaip atliekos pagal 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymą Nr. 7/2022 ir kitus taikytinus atliekų teisės aktus.

Statistikos ir kontrolės tikslais autonominės bendruomenės kiekvieną šiame įsakyme reglamentuojamų šalutinių produktų gamintoją reglamentu nustatyta tvarka įregistruoja 2022 m. balandžio 8 d. Įstatymo Nr. 7/2022 66 straipsnyje numatytos Elektroninės atliekų informacinės sistemos šalutinių produktų registre. Informacija apie į registrą įtrauktą šalutinį produktą turi būti skirta naudoti tik administracijai ir nuolat atnaujinama.

7 straipsnis. *Šalutinių produktų vežimas Europos Sąjungoje.*

2024 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1157 dėl atliekų vežimo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1257/2013 ir (ES) 2020/1056 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006, netaikomas šiais atvejais:

a) Kai 1 straipsnio 1 dalyje išvardyti šalutiniai produktai siunčiami iš gamintojo įrenginio naudotojui kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kuris taip pat deklaruoja šias medžiagas ar gaminius kaip šalutinius produktus, skirtus tam pačiam tolesniam naudojimui.

b) Kai naudotojas Ispanijoje gauna 1 straipsnio 1 dalyje išvardytus šalutinius produktus iš Europos Sąjungos valstybėje narėje esančio gamintojo, kuris šias medžiagas ar gaminius deklaruoja kaip šalutinius produktus tam pačiam tolesniam naudojimui.

Pirmoji baigiamoji nuostata *Įgaliojimai.*

Šis įsakymas priimtas pagal Ispanijos Konstitucijos 149 straipsnio 1 dalies 23 punktą, kuriuo valstybei suteikiama išimtinė kompetencija pagrindinių aplinkos apsaugos teisės aktų srityje, nepažeidžiant autonominių regionų įgaliojimų nustatyti papildomus apsaugos standartus.

Antroji baigiamoji nuostata *Įsigaliojimas.*

Šis įsakymas įsigalioja praėjus 20 dienų po jo paskelbimo Ispanijos oficialiajame leidinyje.

PRIEDAS

**Minimalus atsakomybės deklaracijos, kurią turi pateikti gamintojas,
turinys.**

ŠALUTINIO PRODUKTO PAVADINIMAS IR CPA KODAS	
ŠALUTINĮ PRODUKTĄ GAMINANČIOS BENDROVĖS PAVADINIMAS	
Gaminančios bendrovės registruotos buveinės adresas	
Y identifikacijos numeris	
KONTAKTINIAI DUOMENYS	
CNAE kodas	
ŠALUTINIO PRODUKTO GAMYBOS ĮMONĖS (-IŲ) PAVADINIMAS (-AI)	
Gamybos įmonės (-ių) adresas (-ai)	
Įmonės (-ių) NIMA (aplinkos identifikavimo numeris) (jei yra)	
ŠALUTINĮ PRODUKTĄ GAUNANČIOS BENDROVĖS PAVADINIMAS	
Gaminančios bendrovės registruotos buveinės adresas	
Y identifikacijos numeris	
KONTAKTINIAI DUOMENYS	
CNAE kodas	

ŠALUTINĮ PRODUKTĄ GAUNANČIOS (-IŲ) ĮMONĖS (-Ų) PAVADINIMAS (-AI)	
Gamybos įmonės (-ių) adresas (-ai)	
Įmonės (-ių) NIMA (aplinkos identifikavimo numeris) (jei yra)	

Minėta gamybos įmonė savo atsakomybe pareiškia, kad ji laikosi visų įsakyme
išdėstytų nuostatų.

(Vieta, data ir parašas)

..... AUTONOMINĖS BENDRUOMENĖS
KOMPETENTINGAI APLINKOSAUGOS APSAUGOS INSTITUCIJAI